

[Valdemar Sørensen.]

i de Indkøb, som skulde befordre Inflationen. Tværtimod tror jeg, det er rigtigt, som bl. a. den højtærede Statsminister i sine Udtalelser har været inde paa, at snarere end at frygte Inflationen fra den Side maa man se den Kendsgerning i Øjnene, at man Tid efter anden nok kom til at skride til partielle Indtægtsforøgelser for en Del af Befolkningen.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvordan det vilde gaa, hvis man ikke fornyede denne Lovgivning. En vis Kritik af den finansielle Nødvendighed kan jo fremkomme med nogen Begrundelse, og man kunde spørge, hvorfor vi, der nærer mere eller mindre uvenlige Følelser over for denne Lovgivning, stemmer for den. For mit Vedkommende sker det ud fra en ganske bestemt Opfattelse af, at det er noget uundgaeligt, som jeg synes, man i den foreliggende Situation maa gøre. Man kan med nogen Ret sige, at nu maa den Tid snart være kommet, hvor man til Bestridelse af Statens Hus-holdningsudgifter ikke mere kan gaa Skatte-ligningsvejen, enten man saa taler om direkte Skatter eller Forbrugsskatter, men at man maa gaa den Vej, at Staten i sine Bestræbelser for at holde det hele oppe bruger den Pengerigelighed, som er til Stede i Landet, ogsaa i Forholdet til Drifts-regnskabet. Jeg tror, at det Tidspunkt kommer, da vi maa gøre det, og jeg tror, ogsaa, at det har været overvejnet i Re-geringen.

Jeg gaar ud fra, at Regeringen og specielt den højtærede Finansminister har den Opfattelse, at Tidspunktet ikke er inde endnu, at man maa tage denne Omgang med, i hvert Fald for det løbende Finans-aars Vedkommende, og at man saa muligvis efter den Tid er kommet i en Situation, hvor Tingene enten har vendt sig til det bedre, eller hvor man maaske ser ind i et Perspektiv af Vanskeligheder, saaledes at det af sig selv bliver indlysende, at Staten maa ind paa en Finansøkonomi af en helt anden Art end den nuværende. Men jeg mener, at Afgørelser af denne Art savner Rigsdagen næsten alle Muligheder for at træffe; det maa være Regeringens og Finansministerens Sag. Ingen af de ærede Medlemmer, der støtter Samlingsregeringen, kan være i Tvivl om, at her ligger Samlingsregeringens fornemste økonomiske Pligt. Vi andre maa være klar over, at hvorvel vi kan have Ønsker i Retning af det ene og det andet, er vi i denne Henseende bundet til Resultatet af Regeringens og Finansministerens Overvejelser, efter at disse har

forhandlet med Erhvervenes Organisationer. For mit Vedkommende mener jeg, og det tror jeg ogsaa gælder for mit Partis Vedkommende saavel som for Medlemmer fra andre Partier her i Salen, at det er, om ikke den eneste, saa den væsentligste og afgørende Grund til, at vi overhovedet stemmer for Fornyelse af den Beskatning, der her er Tale om.

Jeg haaber, vi i Udvalget kan komme ind paa en Del af Enkelthederne, og skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i Udvalget i det Haab, at man kan komme til et Resultat, der under de forhaandenværende Forhold vil være acceptabelt fra alle Sider.

Hartel: Jeg kan give min Tilslutning til den Kritik, der navnlig af Venstres ærede Ordfører er rejst i Anledning af den korte Tid, der er levnet Rigsdagen til Behandling af dette Lovforslag. Naar Flertallet stadig paaberaaber sig Respekt og Agtelse for Rigsdagen og dens Arbejde, kan man paa den anden Side ikke forlange, at en Forsamling som denne, i Foraaret med en enkelt Dags Varsel og i dette Tilfælde med faa Dages Varsel, skal tage grundig Stilling til saa komplicerede Spørgsmaal som disse, der er af Betydning for mange Menneskers Ve og Vel.

Jeg erkender, at Lovforslaget paa en Række Punkter ved de Lempelser, der er indført, betyder en Forbedring i Forhold til det Forslag, vi havde til Behandling i Marts. Det maa saaledes siges, at det er en afgjort Forbedring, at den upopulære, irrationelle Afgift paa 11,1 pCt. er ændret til 10 pCt. slet og ret. Det er derimod beklageligt, at der stadig inden for Parfumebranchen og inden for Chokoladebranchen tages Afgift af Afgift. Det havde været heldigt, naar nu denne Tanke var trængt igennem som Ledemotiv for Forslaget, at den var blevet gennemført paa alle Punkter.

Ligeledes er den Afgiftsfrihed, der indrømmes paa en Række Varer, der spiller en betydelig Rolle inden for Byggeindustrien og anden vigtig Produktion, paa sin Plads. Der er f. Eks. Afgiftsfrihed paa Jern, Jernstænger til Betonarbejde, Rør og Fittings, Søm og Bolte, Kæder og Kuglelejer, Skinner og flere Ting, som det maa anses for rimeligt at medtage.

Jeg nævnte før Parfumebeskatningen, og jeg kan tilføje, at det er rigtigt, at Afgiften paa disse Artikler er nedsat fra 40 pCt. af Engrosprisen til 40 pCt. af Detailprisen, fordi jeg forstaaer, man derved vil imødekomme et Ønske fra Fagets Udøvere